

Ο Σουηδός αεροπόρος Κράμερ.

φηνείται κάποιο γερμανικό περιοδικό:

Στις 8 Μαΐου 1927 δύο τοιμηροί Γάλλοι αεροπόροι, ο Νουνγκεσέρ και ο Κολί, ξεκίνησαν από το Παρίσι για τη Νέα Υόρκη. Το διπλό τους ήταν εφωδιασμένο με μία μηχανή 450 Ίπων και στά φτερά του είχαν ζωγραφιστεί μία νεκροκεφαλή κι ένα φέρετρο — σύμβολα της αβυσσότητας της ζωής: «Είμεθα έτοιμοι να πεθάνουμε αν δεν επιτύχουμε»!

Οι σταθμοί ασφαλισμού όλου του κόσμου άρχισαν να εργάζονται πυρετωδώς μόλις απογειώθηκε το αεροπλάνο τους. Αλλά δεν εργάστηκαν επί πολλήν ώρα. Γιατί οι δύο τοιμηροί αεροπόροι έπεσαν, φαινεται, στον ωκεανό και πνίγηκαν. Όσα έλεγχθησαν αργότερα για μοτιτίλλες με μηνύματα που βρέθηκαν στη θάλασσα, για μυστηριώδη ραδιοηχογραφήματα και για συντηρήματα αεροπλάνου, που τά έριξε έξω το κύμα, απέδειχθησαν εκ των υστέρων εσφαλμένα. Ο ωκεανός είχε καταπιεί το μετάλλιο πουλι με τη νεκροκεφαλή. Το άδυστο στοίχητο είχε νικήσει τον άνθρωπο.

Ένα χρόνο αργότερα επανέλθη και πάλι το πείραμα της διαβάσεως του ωκεανού έξ' Ανατολών προς Δυσίας. Αυτή τη φορά είνε μία δραστηριότητα νέα, μία πλουσία Αγγλίσ λαίδη, που θέλει να κερδίσει τη δάσκη, η μίς Έλσι Μάκκιν, κόρη του λόρδου Ίντερν. Η μίς Έλσι έπωφελήθηκε ενός ταξιδιού των γονέων της στην Αίγυπτο για να έπιχειρήσει το εξαιρετικό της τόλμημα. Συνεννόηθηκε με τον Αγγλο αεροπόρο Χίντκλαϊφ, ο οποίος θα κυβερνούσε το αεροπλάνο ως πιλότος, και στις 12 Μαγτίου 1925 απογειώθηκαν από το αεροδρόμιο του Κράνγουελλ. Τέσρα του ταξιδιού τους θα ήταν η Νέα Υόρκη, μέσω Χάλιφαξ. Τις δύο πρώτες ημέρες έστειλαν τακτικά ραδιογραφήματα. Στις 14 Μαγτίου έξαφνα κάθε είδησις εκ μέρους των σταμάτησε. Το αεροπλάνο τους έπεσε στη θάλασσα και κατεστράφη! Κανείς δεν ξέρει για ποιόν λόγο, κανείς δεν ξέρει ποιά. Η ομορφύνδινη νεαρά λαίδη και ο άτυχος συνοδός της βρήκαν οίκτρο τέλος και ούτε τα πτώματά τους δεν βρέθηκαν πούθενά.

Λίγες ημέρες αργότερα η διάβασις του ωκεανού απ' την Εύρωπην στην Αμερικην έπετεύγη από τρεις Γερμανούς αεροπόρους, τον Κόλ, τον Χίντκλαϊφ και τον Φίτςμωρις. Μά δεν ήσαν λίγοι οι κίνδυνοι που διέτρεξαν κι οι τρεις αυτοί τοιμηροί Ίκαροι. Όπως αργότερα έλεγαν οι ίδιοι, σε μία στιγμή είχαν τελείως άτεπλιν και είχαν αποφασίσει να βάλουν τον Φίτςμωρις να τους σκώσει και να εξακολουθήσει ύστερα μόνος του το ταξίδι. Αλλά για καλή τους τύχη, η όμικλη, η τρικυμία και η βροχή υπεχώρησαν έξαφνα και στις 20 Απριλίου 1928 πάτησαν στο αμερικανικό έδαφος.

Τον Αύγουστο του 1928 αποφασίστηκε πάλι ένα άλλο τόλμημα. Το πέταγμα από την Αμερικην στη Σκανδιναβία, μέσω Γροιλανδίας. Οι δύο Σουηδοί πιλότοι Χάσσελ και Κράμερ είνε οι πρώτοι που απέφασαν αυτή την πτή-

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΙΚΑΡΟΙ

(Τα μεγάλα αεροπερικά δράματα των τελευταίων έξ έτών)

Ο πόθος της διαβάσεως του ωκεανού απ' αεροπλάνου και των μεγάλων γενικών αεροπορικών ταξιδιών, έχει στοιχίσει ως τώρα στην ανθρωπότητα πολύ ακριβή. Όχι λίγοι αεροπόροι βρήκαν κατά τα τελευταία χρόνια τον θάνατο, διασχίζοντας τον ωκεανό, πνίγηκαν, συνετρίβησαν, χάθηκαν και κανένας δεν έμαθε ποτέ λεπτομέρειες του τραγικού των τέλους.

Ίδου μερικά από τα αεροπορικά αυτά δράματα, όπως τα ά-

σι. Στις 18 Αύγουστον απογειώθηκαν από το αεροδρόμιο του Κόχαν διευθυνόμενοι κατ' ευθείαν προς την Γροιλανδία. Στο Μάοντ Ήβαντ, στη Γροιλανδία, τους περίμεναν οι Έσκιμωοί. Έκει βρίσκειται μία πλατειά άμμοδης έκτασις, καταλλήλότη για προσγειώσει. Έφτασε όμως η νύχτα και το αεροπλάνο δεν φαινόταν. Οι Έσκιμωοί άναψαν τότε φωτιές για να καθοδηγήσουν τους πιλότους στο μέρος που έπρεπε να προσγειωθούν. Μάταια όμως περίμεναν. Ο Χάσσελ και ο Κράμερ δεν έφτασαν ποτέ στη Γροιλανδία και από το αεροπλάνο τους ούτε τα συντηρήματα καν δεν βρέθηκαν. Χάθηκαν κι αυτοί στον ωκεανό, θύματα της τόλμης τους.

Ο Γάλλος αεροπόρος Νουνγκεσέρ.

Η μίς Έλσι Μάκκιν, που με την απερίσκεπτο τόλμη της προκάλεσε τον θάνατό της και τον θάνατο του πιλότου Χίντκλαϊφ.

Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους μία άλλη αεροπορική τραγωδία προκάλεσε τη συγκίνηση του πολιτισμένου κόσμου. Ο Αμερικανός πλοίαρχος Μακτνόναλντ έπεχείρησε να πετάξει από την Αμερικην στην Εύρωπην, ακριβώς όπως ο Λίντμπεργκ, ακολουθώντας μάλιστα το ίδιο δρομολόγιο που είχε κάνει εκείνος. Στις 16 Οκτωβρίου 1928 απογειώθηκε από το αεροδρόμιο του Χάρμπορ Γκράινς της Νέας Γής. Μαζύ του είχε πάρει ένατο γαλόνια πετρέλαιο, μία μοτιτίλλια με καφφέ και είκοσιτέσσερα σάνδουιτς. Ειδήσεις για το ταξίδι του το έναέριο ελαμβάνοντο ως την έπομένη στις τέσσερες το απόγευμα. Από εκεί και πέρα άόλιντη σιωπή. Κανένας άσχυματος, ούτε της Εύρώπης, ούτε της Αμερικης, δεν έλαβε είδησι από τον Μακτνόναλντ.

Στην αρχή νόμισαν ότι ο Μακτνόναλντ, βλέποντας τον άσχυμο καιρό, αποφάσισε να γυρίσει πίσω στο Χάρμπορ Γκράινς και όλη τη νύχτα οι προβολείς του αεροδρομίου αλάζωναν με τα φώτα τους τον ουρανό για να καθοδηγήσουν τον αεροπόρο. Άδικα όμως έφεγγαν, όπως άδικα έφεγγαν λίγους μήνες νωρίτερα η φωτιές των Έσκιμωών για τον Χάσσελ και τον Κράμερ. Ο Μακτνόναλντ έχασε τη ζωή του κατά την πτήση του με τα στοιχεία. Το θάρρος του και η τόλμη του έπλησαν στα χαμένα.

Οίκτρο τέλος βρήκε ώσάυτως και η έπιχειρήσις των Πολωνών αεροπόρων, που δοκίμασαν να περάσουν τον Άτλαντικό. Στις 15 Ιουλίου 1929 ο Πολωνός αεροπόρος Ίντζικόφσκν κι ο σύντροφός του ταγματάρχης Κομπάλα, έπετίβησαν στο Παρίσι στο αεροπλάνο τους «Στρατηγός Πιλντξόδσκι» για να πετάξουν από την πρωτεύουσα της Γαλλίας στην πρωτεύουσα των Ήνωμένων Πολιτειών. Έφτασαν πετώντας ως τη νήσο Γκράτσιόζα, μά από τις Άζόρες, μα την ώρα που το αεροπλάνο τους άγ-

Ο Αγγλος αεροπόρος Μάκ Λάριν και η μίς Μπέριλ Χάρτ που θέλησαν να καταρρίψουν το ρεκόρ του Λίντμπεργκ και πνίγηκαν.

γιζε στη γή, άναποδογνώστηκε έξ αιτίας ενός κακού χειρισμού, ο μωτέρ έξεραόνη, και ο μόν Ίντζικόφσκν έμεινε νεκρός επί τόπου, ο δέ Κομπάλα πληγώθηκε βαρύντατα. Ένα Πολωνικό εκπαιδευτικό πλοίο της σχολής των δοκίμων μετέφερε το πτώμα του δυστυχισμένου Ίντζικόφσκν και τον βαρειά πληγωμένο σύντροφό του Κομπάλα πίσω στην πατρίδα τους.

Ο διάσημος Γάλλος αεροπόρος Κόστ, ο οποίος είχε ξεκινήσει σχεδόν συγχρόνως με τους Πολωνούς από το αεροδρόμιο του Βιλλακουμπλάι, για να διασχίση τον Ωκεανό, φάνηκε πιο συνετός απ' αυτούς. Είχε πετάξει κιόλας 28 ώρες και είχε διανύσει 5,400 χιλιόμετρα, όταν συνάντησε έξαφνα έναντιον άνεμο και προτίμησε να γυρίσει πίσω στο Παρίσι, όπου έδήλωσε ότι η διάβασις του Άτλαντικού έξ' Ανατολών προς Δυσίας είνε

δυνατή μόνον με ιδεωδώς ωραίον καιρό.

Ἡ τρίτη πτήσις πού ἔγινε τὴν ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, ἦταν τοῦ «Ἀντιν Μπλόουερ». Ἐπρόκειτο νὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ διαδρομὴ ἀπὸ τὸν Καναδὰ στὴν Εὐρώπην καὶ μάλιστα οἱ τοῖμαχοι ἀεροπόροι ἐπίστευαν νὰ φτάσουν ὡς τὸ Βερολίνο. Τὸ ἀεροπλάνο τους ἐξεκίνησε ἀνιερῶντας τὴ βροχὴ καὶ τὴν οὐλὴν. Τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα ὁμοῦ ἀναγκάστηκε νὰ προσγειωθῇ στὸν πάγον τοῦ Κάτ Τσάλντεν, στὸν Ἑσκιμώον. Ὅλες ἡ προσπάθειές τους ν' ἀπογειωθῶν ἀπὸ τοὺς πάγους, ὑπῆξαν μάταιες. Μετὰ μιὰ ἐβδομάδα, τέλος, οἱ ἀεροπόροι ἐπιχειροῦν νὰ ἐγκατασταθῶν στὴν ἑρῶ καὶ νὰ κάνουν τὶς ἀπαραίτητες ἐπισκευές στὸ ἀεροπλάνο τους. Ἐξαιρῶ ὁμοῦ ἀρχισε φεβερὴ τοῖμαχία, ὁ πάγος πάνω στὸν ὁποῖο βρισκόταν προσγειωμένο τὸ ἀεροπλάνο τους ἔσπασε καὶ τὸ μετὰλλιο πούλ ἔγινε ἔξομιον τῶν καμιάτων. Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῶν Ἑσκιμώων καὶ τῶν ἀεροπόρων, τὸ ἀεροπλάνο δὲν κατορθώθηκε νὰ σωθῇ. Ἐγινε συντρίμμα. Διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συντετῆθ, ὅπως καὶ τὸ ὄνειρο τῶν τοῖμαχων ἀεροπόρων. Τὸ ὄνοστοιχεὸ συνέτριψε ἀλόγιστα τὸ ἀνθρώπινο κατασκευάσμα πού εἶχε τοῖμαχίς ν' ἀνιερῶσθ τὴν ἀπεραντοσύνην του, καὶ ἀνῆκε ἐγκαταλελειμμένους ν' ἀδοῖθητους ἐκείνους πού τὸ κυβερνοῦσαν, σὲ μιὰ παγωμένη ἀκτὴ τοῦ Πόλου.

Τὴν πρώτη Αὐγούστου 1930 ὁ ἀεροπόρος Μάξ Λάρνεν, με συνεισβάτιδα τὴ χαριτωμένη μὴς Μπέρνι Χάρτ, ἐπεβιβάσθη στὸ ἀεροπλάνο του, στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Χάρμπεργ Γερμανίας τῆς Νέας Ὑόρκης με κατεύθυναι τὸ ἀεροδρόμιο Λε Μπουρζὲ τῶν Παρισίων. Τὸ δρομολόγιό του ἦταν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὶς Βερμούνδες καὶ ἀπὸ τὶς Ἀζόρες, νὰ καταρῶνῃ τὸ ρεζὲρ τοῦ Λίντμπεργ καὶ νὰ συντομίσῃ τὴν ὑπερωκεανέου διαδρομὴ ἀπὸ 36 ὥρας σὲ 33 1/2. Ἡ ἀφηρησιά του καὶ ἡ τολμὴ του ἦταν τέτοια, ὥστε δὲν λῆξε οὔτε κἀν ἀσφάλματος μαζὺ του καὶ ἔτσι δὲν ἔγινε γνωστὸ σὲ ποῦ σημειο τοῦ ὁκεανοῦ βυθίστηκε καὶ χάθηκε γιὰ πάντα, μαζὺ με τὴ συνεισβάτιδά του.

Μὲ τὸ δυστύχημα αὐτὸ κλείνει ὁ κατάλογος τῶν ἡρώων τοῦ αἵρου πού ἔπεσαν θύματα τῆς μεγάλης τῶν τολμῆς. Μολταυτά, τὰ μεγάλα ἀεροπορικά ταξείδια δὲν σταμάτησαν, δὲν θὰ σταματήσουν ποτέ. Ὁ πόθος τῶν ἡρώων καταρῶντων θὰ τραβᾷ πάντα τοὺς ἀνθρώπους στὴ δόξα, τὸν θρίαμβο ἢ τὸν θάνατο!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

«ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ !...»

Στὶς νομισματικὰς ἀντιλήψεις διαφόρων μοισείων βρίσκονται μερικὰ χρυσὰ μετὰλλια, στὴ μιὰ ὄρην τῶν ὁποίων βλέπει κανεὶς χαραγμένα Ὀλλανδικὰ τὴ φράσι: «Αὐτοὶ οἱ Ἀλῆτες».

Τὰ μετὰλλια αὐτὰ ἐκδόθηκαν τὸν 16ον αἰῶνα, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ὀλλανδικῆς Βουλῆς. Στὶς ἀρχὲς τοῦ αἵματος αὐτοῦ, μιὰ ἐπιτροπὴ εὐπατριδῶν παρουσιάσθηκε στὸν Ἰσπανὸ ἀντιβασιλεῦ τῆς Ὀλλανδίας γιὰ νὰ τοῦ ἀποβάλῃ ὀρισμένα ἀιτήματα τοῦ Ὀλλανδικοῦ λαοῦ. Ὁ ἀντιβασιλεὺς ὁμοῦ ἀννήθηκε νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ ἔβρισε τὰ μέλη τῆς λέγοντας:

— Δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ αὐτοὺς τοὺς ἀλῆτες !...

Ὅταν ἡ φράσις αὕτη μαθεύτηκε, ὅλος ὁ λαὸς ἀρχισε νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνει. Ἐχασε μάλιστα τὴν προσδεδειγμένη σημασία της καὶ ὁμοῦ ἦσαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπερηφανεύοντο γιὰ τὴ βρισιὰ πού τοὺς ἀπηθύνε ὁ ἀντιβασιλεὺς.

Σὲ λίγα χρόνια, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐπανάστασι, ἡ Ὀλλανδία ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸν Ἰσπανικὸ ζυγόν. Τότε ἡ Βουλὴ ἀποφάσισε νὰ κοποῦν χρυσὰ μετὰλλια με τὶς λέξεις «Αὐτοὶ οἱ Ἀλῆτες», τὰ ὁποῖα μοιράστηκαν στὰ μέλη τῆς περιφημῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἔθετοφοντο ὡς τὸ μεγαλύτερο παράσημό τῆς Ὀλλανδίας.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Στὸ διασταύρω:

— Καὶ δὲν ἦθε σιὰ αὐτιά σου, μάγκες, τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἱστορία αὕτη τοῦ διασώματος τοῦ ἀνδρῶν;

— Τίποτε ἄλλο, κύριε δικαστά, δὲν ἦθε σι' αὐτιά μου, παρὰ ἕνας... κατακέφαλος, ὅταν ἐπὶ γὰ νὰ τοὺς χωρίσω !...

Ἡ κυρία Κορνενὲ πάει σὲ μιὰ χαριτωμένη, γιὰ νὰ τῆς πῇ τὴν τύχη της. Ἡ μάγισσα χύνει τὸν καφέ σὲ πιάτο καὶ ἀρχίζει νὰ μαντεύει:

— Ἐδῶ, λέει, βλέπω μιὰ γυναῖκα πού ἀκολοῦθε τὸν ἄντρα σας, παντοῦ δπου πηγαίνει.

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατο, τῆς ἀπαντᾷ ἡ κυρία Κορνενέ.

— Καὶ γιατί, κυρία μου, παρακαλῶ; ρωτᾷ ἡ καφετζού.

— Γιατὶ ἐμένα ὁ ἄντρας μου, κυρά μου, εἶνε ἀεροπόρος !...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Μπροστὰ στὴν ὁμορφιὰ τῆς γυναῖκας γονατίζουμε. Μπροστὰ στὴν ἀρετὴ της χαμηλώνουμε τὸ κεφάλι.

Ὅπου τιμῶνται ἡ γυναῖκες, ἐκεῖ καὶ οἱ ἄνδρες εἶνε ἐνάρετοι.

Ἡ χάρις τῆς γυνακὸς ἔρχεται στὴν καλωσύνη τῆς καρδιάς της.

Ὁ ἄνδρας ἀποβλέπει σὲ τὸ ὠφέλιμο, ἡ γυναῖκα σὲ τὸ ὠραῖο.

Ἡ γυναῖκες δὲν ἐδωκοῦργησαν μεγάλα ἔργα, ἀλλ' ἐγέννησαν μεγάλους ἄνδρας.

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ μόνη βασιλίσσα τῆς καρδιάς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

Ὁ ἄνδρας δὲν τηρεῖ μέσον ἔρο ἀπέναντι τῆς γυνακὸς. Ὅταν δὲν εἶνε δούλος της, εἶνε τύρανός της.

Ὅσοι ἐπαινοῦν τὶς γυναῖκες, δὲν τὶς γνωρίζουν ἀρετὰ. Ὅσοι τὶς κατηγοροῦν, δὲν τὶς γνωρίζουν καθόλου.

Ὅταν ἡ διαγωγή τῶν γυναικῶν εἶνε ἐπιλήρημη, αὐτὸ δὲν προσέρχεται ἀπὸ κακία, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπονοήσια.

Ὁ ἄνδρας χωρὶς τὴν γυναῖκα, θὰ ἀγνοοῦσε τὴν χάρι, ἡ ὁποία εἶνε τὸ χαμόγελο τῆς ἀγάτης.

Πρέπει νὰ διαπισπείτε πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδιά ὁσων ἐχθρεύονται τὶς γυναῖκες.

Ποτέ ἕνας ἄνδρας δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ὠραῖα, ἂν δὲν ἀνασταυτεῖται καὶ γυναῖκες στὴ ζωὴ του.

Ὁ στολισμὸς μιᾶς κοινονίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρόδο τῶν γυναικῶν της.

Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἀριστοῦργημα τῆς φύσεως.

Ἡ περισσότερες γυναῖκες παραστράτησαν ἀπὸ τὸν ἴσιον δρόμο, ἐπειδὴ ἔδωσαν πίστι στυς ἄνδρες.

Κάθε καλὸ πού μιᾶς κάνουν ἡ γυναῖκες, προσέρχεται ἀπὸ μιᾶς. Ἀντιθέτως, κάθε καλὸ ἀφείλεται στυς ἰδίους.

Ὁ θυμὸς τῆς γυναῖκας μεταίξει με τὴν ἀνοξιάττη βροχὴ.

Γιὰ νὰ παραφερθῇ μιὰ γυναῖκα, πρέπει νάνα τρελλὰ ἐρωτευμένη.

Σὲ κάθε μεγάλη ἐπιχείρησι εἶνε ἀδύνατο νὰ μὴν ἔχῃ ἀνακατευτεῖ καὶ μιὰ γυναῖκα.

Ἡ γυναῖκες εἶνε πὺ δαισδαμνὲς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, γιατί ἔχουν μεγαλύτερη εὐαισθησία ἀπ' αὐτοὺς.

Ἡ ρητορικὴ τῶν διακρύων εἶνε πεισιζωφερὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη.

Ἐνα δάκρυο γυνακείο περιλείπει συχνὰ τὴν τιμὴ ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ τὴν τύχη ἑνὸς λαοῦ.

Ὁ πολιτισμὸς ἑνὸς ἔθνους φανερόνεται κυρίως ἀπὸ τὸ σεβασμὸ τῶν κατοίκων πρὸς τὴν γυναῖκα.

Τὸ νὰ πῇ σὲ μιὰ γυναῖκα νὰ μὴν ἀγαπήσῃ, εἶνε σάν ν' ἀπαγορεύσῃ σ' ἕνα λουλούδι νὰ τῶν διάσῃ.

Ὁ ἄνδρας νομίζει τὸν ἑαυτὸ του κύριο, ἐνῶ εἶνε πάντοτε δούλος τῆς γυναῖκα.

Ἡ γυναῖκα πού ἀγατᾷ τὸν ἄνδρα της καὶ λατρεῖ τὰ παιδιὰ της, εἶνε τὸ καλύτερο στολίδι τοῦ σπιτοῦ της.

Ὅποιος ἔχει καλὴ γυναῖκα, εἶνε σάν νάχη ἀλόκληρο θησαυρό.

ΗΡΟ

ΗΡΟ